

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/116/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5922201435
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5922201435.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Jána Burika vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, soc. vecí a rodiny Ružomberok, dieťa rodičov: matka C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. XXXX/X, XXX XX F., zastúpenej právnym zástupcom Mgr. Michalom Krákorníkom, advokátom, so sídlom G. XXXX/X, XXX XX F. a otec H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, J., E., zastúpený právnym zástupcom JUDr. Jánom Bartánusom, advokátom, so sídlom J.. K. L. XXXX/X, XXX XX F., v konaní o návrhu matky o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. RK-11P/151/2022-92 zo dňa 01.08.2023

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. RK-11P/151/2022-92 zo dňa 01.08.2023 v napadnutom v poradí druhom výroku o povinnosti otca prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 200,- Eur mesačne počnúc od 01.09.2022 do budúcnosti, v napadnutom v poradí treťom výroku o zameškanom výživnom v spojení s v poradí piatym závislým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania potvrdzuje.

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. RK-11P/151/2022-92 zo dňa 01.08.2023 v poradí prvom výroku o zverení mal. A. B. do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach a v poradí štvrtom výroku, ktorým sa styk otca s maloletou neupravuje, zostáva nedotknutý.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v poradí prvým výrokom rozhodol, že mal. A. B. sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach. Podľa v poradí druhého výroku otec je povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 200,- Eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky mal. dieťaťa, počnúc od 01.09.2022 do budúcnosti. V poradí tretím výrokom zameškané výživné od 01.09.2022 do vyhlásenia rozsudku, t.j. do 01.08.2023 vo výške 2.200,- Eur otcovi povolil zaplatiť v splátkach vo výške po 100,- Eur mesačne splatných spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok nezaplatením, čo i len jednej z nich. Podľa v poradí štvrtého výroku styk otca s maloletou neupravil. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol v poradí piatym výrokom tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odseku 1. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na návrh matky maloletého dieťaťa a jeho zdôvodnenie a v odseku 2. odôvodnenia na písomné vyčíslenie nákladov a príjmov

otca. Okresný súd uznesením č.k. 11P/151/2022-25 zo dňa 24.11.2022 maloletej ustanovil kolízneho opatrovníka Úrad práce, soc. vecí a rodiny Ružomberok.

3. K procesnému postupu okresný súd v odseku 6. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že nariadil pojednávanie, ktorého sa zúčastnila matka, jej právny zástupca, kolízny opatrovník a právny zástupca otca. Otec sa pojednávania nezúčastnil, udelil však plnomocenstvo na zastupovanie v celom konaní svojmu právnomu zástupcovi. V ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku, a to v odsekoch 5. až 9. podrobne popísal argumentáciu matky a jej právneho zástupcu, vyjadrenie právneho zástupcu otca, vyjadrenie kolízneho opatrovníka, vykonané dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi.

4. Okresný súd v odsekoch 10. až 17. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na § 36 ods. 1, § 65 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, § 75 ods. 1 prvá veta, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine.

5. Podľa výsledkov vykonaného dokazovania mal okresný súd ustálený skutkový stav, podľa ktorého o maloleté dieťa sa osobne stará jeho matka, pričom otec osobnú starostlivosť o maloletú dcéru nevykonáva, nebývajú v spoločnej domácnosti, s maloletou ani jej matkou nie je toho času v osobnom kontakte, výživné na maloletú neplatí vôbec (príspevok na dieťa vyplácaný matke zo štátu, kde otec pracuje, nemožno považovať za výživné), pracuje a žije v zahraničí, v E. spolu s partnerkou a ich spoločným maloletým dieťaťom v nehnuteľnosti, ktorú vlastní spolu s partnerkou. Nehnuteľnosť kúpili za 326.000 Eur na hypotéku s mesačnou splátkou 1.150 Eur, využíva osobné auto, ktoré zakúpil na leasing, kde mesačná splátka pri 48 splátkach je vo výške 507 Eur (nebolo preukázané, kedy začal auto splácať, ani dakedy ho splácať bude). Otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi, ktorého osobnú starostlivosť zabezpečuje spolu s matkou maloletého, keď spolu žijú v spoločnej domácnosti. Príjem partnerky, ako ani to, v akej miere sa na spoločných nákladoch domácnosti podieľa, nebol preukázaný. Ďalšie náklady má otec bežného charakteru, na stravu, ošatenie, drogériu, kozmetiku, ako aj na domácnosť (energie, voda, ...), ktoré zdieľa spolu s partnerkou a na pohonné hmoty do práce a v súvislosti s výkonom živnosti. Otec si platí životné poistenie. Tak, ako je matke vyplácaný príspevok na dieťa, o ktoré sa stará, príspevok je vyplácaý aj na dieťa, o ktoré sa s partnerkou stará on.

6. Okresný súd mal za zistené, že matka sa o dieťa osobne riadne stará, býva spolu s maloletou v prenajatom 1-izbovom byte v F., za ktorý platí mesačne nájomné vo výške 380 Eur. Náklady má v súvislosti s bývaním (nájom 380 Eur mesačne), stavebným sporením pre dcéru (15 Eur mesačne) a seba (20 Eur mesačne), na škôlku (20 Eur mesačne) a stravu v škôlke pre dcéru (30 - 40 Eur mesačne), tanečný krúžok pre dcéru (20 Eur mesačne) a ostatné bežné výdavky na stravu, oblečenie a obuv, drogériu a kozmetiku..., pri príjme matky cca 700 Eur mesačne (vrátane daňového bonusu a prídavkov na dieťa) + 1.297,93 Eur kvartálne, príspevok na dieťa z E..

7. Pokiaľ išlo o zverenie maloletej do osobnej starostlivosti jednému z rodičov (zverenie matke), keď rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, s právom matky zastupovať a spravovať majetok maloletej, ako to navrhla matka, takúto úpravu práv a povinností vo vzťahu k maloletej okresný súd vyhodnotil ako úpravu, ktorá je v najlepšom záujem maloletého dieťaťa, jednak vzhľadom na vek maloletej, jednak vzhľadom na vzťahy medzi rodičmi (nežijú v spoločnej domácnosti, nie sú v kontakte, otec sa o dcéru t.č. bližšie nezaujíma, žije a pracuje v zahraničí, v E., spolu s partnerkou a ich spoločným maloletým dieťaťom), ale najmä vzhľadom ku skutočnosti, že matka aj doteraz riadne zabezpečovala a zabezpečuje starostlivosť o maloletú, pričom otec, t.č. osobnú starostlivosť o maloletú nevykonáva, nezabezpečuje a ani neprejavil záujem, že by chcel zabezpečovať. S touto úpravou zároveň vyjadril súhlas otec ako aj kolízny opatrovník, preto okresný súd v prvom výroku rozsudku zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky a následne matke ponechal právo zastupovať a spravovať majetok maloletej v bežných veciach.

8. Pokiaľ išlo o výživné, okresný súd vo všeobecnosti poukázal na to, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým dieťa nie je schopné sa samo živiť. Kedy nastane tento stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu, odôvodnené záujmy a potreby, majetkové pomery a pod., t.z., že táto povinnosť rodičov nie je viazaná na dosiahnutie plnoletosti dieťaťa a má niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť. Druhou formou je poskytovanie vecných plnení, napríklad bývania alebo stravovania. Treťou formou plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného

ako peňažného príspevku na uhrádzanie potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd buď autoritatívnym rozhodnutím alebo schválením rodičovskej dohody. Toto rozhodnutie môže súd zmeniť alebo zrušiť, ak sa menia pomery, pričom by malo ísť o podstatnú zmenu pomerov, ktorá môže byť odôvodnená buď subjektívne- okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne- vývojom životných nákladov.

9. Nakoľko sa rodičia nedohodli, resp. neuzavreli rodičovskú dohodu o výške výživného na maloleté dieťa, okresný súd určil výživné vo výške 200 Eur mesačne, a to od podania návrhu, pričom mal za to, že platenie výživného v takto určenej výške je v záujme maloletého dieťaťa s prihliadnutím na jeho potreby a vek a zároveň je v schopnostiach a možnostiach otca, ktorému uložil túto povinnosť, výživné v takejto výške platiť. Prihliadol na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ktoré sú bežného charakteru prislúchajúce jeho veku a zdravotnému stavu ako aj na to, kto sa o maloleté dieťa osobne stará. Maloletá chodí do škôlky s poplatkom za škôlku v šk. roku 2022/2023 20 Eur + strava škôlke 30-40 Eur mesačne, navštevuje krúžok tanečnej s poplatkom 20 Eur mesačne, matka jej sporí na stavebnom sporení sumou 15 Eur mesačne + má bežné náklady na stravu, ošatenie a obuv, drogériu a kozmetiku a náklady v súvislosti s bývaním, ktoré hradí a zabezpečuje výlučne matka, nakoľko maloletá býva spolu s matkou v jednej domácnosti (prenajatý 1-izbový byt s mesačným nájomným 380 Eur).

10. Na druhej strane prihliadol okresný súd aj na situáciu otca, ktorý síce nepreukázal riadne majetkové pomery, ani svoje schopnosti či možnosti, pričom mal dostatok priestoru a času, aby predložil potrebné doklady, preukázal svoje tvrdenia, doložil doklady, či už týkajúce sa príjmov alebo výdavkov. Avšak za predpokladu, že otec žije a pracuje ako živnostník v zahraničí, vykonáva stavebné práce, čo spochybnené nebolo, vlastní nehnuteľnosť, auto a náklady na domácnosť zdieľa spolu so svojou súčasnou partnerkou, ktorá je zároveň jej spoluvlastníčkou, mal okresný súd za to, že výživné v určenej výške je schopný platiť, toto výživné nie je nijak nadštandardné, zároveň pokryje základné potreby maloletého dieťaťa, ktoré má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa okresného súdu, životná úroveň otca je podstatne vyššia ako ju otec či už sám alebo prostredníctvom právneho zástupcu prezentoval. Tým však nemal okresný súd na mysli, že by otec so svojou súčasnou rodinou žil v luxuse, na druhej strane, v prípade, ak by bola jeho životná úroveň priemerná, nemohol by si dovoliť kúpiť nehnuteľnosť v E., splácať hypotéku a leasing... . Aj keď sa okresný súd stotožnil so skutočnosťou, že náklady na život v E. sú podstatne vyššie ako náklady na život na Slovensku, považoval za potrebné zohľadniť aj možnosti pracovať, zamestnať sa a zarábať v E. oproti Slovenskej republike (výška mzdy matky je cca 700 Eur mesačne už aj s rodinnými prídavkami a daňovým bonusom oproti výške oficiálneho príjmu otca podľa daňového priznania za rok 2022 - 35.467 Eur celkový príjem za rok, čo je asi 3.000 Eur mesačne). Navyše celú osobnú starostlivosť o maloletú vykonáva jej matka. Ak otec dôvodil, že náklady na jeho život v E. v porovnaní s jeho príjmom, sú neporovnateľne vyššie, podľa okresného súdu bolo ťažko uveriť jeho tvrdeniam o mzde, keď jeho náklady podstatne jeho mzdu, resp. príjem prevyšujú. Aj keď otec neuviedol príjem partnerky, jeho príjem nemôže zodpovedať jeho výdavkom. Okresný súd preto ustálil, že príjem otca je vyšší.

11. Okresný súd poukázal aj na skutočnosť, že otec napriek tomu, že aj s jeho vedomím matka s dcérou odišla na Slovensko a nebývajú už viac ako tri roky v spoločnej domácnosti, neposlal matke na výživné pre maloleté dieťa žiadne peniaze, teda matka sa výlučne počas tohto obdobia podieľala na výžive maloletej nielen osobnou starostlivosťou, starostlivosťou o domácnosť, zabezpečením bývania pre maloletú, ale aj finančne.

12. Ako prvoradá okresný súd skúmal, či v prípade platenia výživného v ním určenej výške, budú zabezpečené základné životné potreby maloletej. V tejto súvislosti zistil, že základne potreby maloletej budú riadne zabezpečené a nestotožnil sa s návrhom matky, pokiaľ išlo o tvorbu úspor pre maloletú (aby otec okrem bežného výživného k rukám matky poukazoval aj 200 Eur na tvorbu úspor pre maloletú). V tejto súvislosti, ako aj pri určení výšky bežného výživného na dieťa, prihliadol okresný súd na príspevok na dieťa, ktorý je matke vyplácaný z E., kde otec maloletej pracuje, a to kvartálne vo výške 1.297,93 Eur, čo na mesiac vychádza cca 430 Eur, ktorý príspevok v nezanedbateľnej výške môže slúžiť práve na tvorbu úspor maloletej a zvýšenie životnej úrovne maloletej, nakoľko na tento príspevok okresný súd prihliadol ako na príjem maloletého dieťaťa (nešlo o výživné, ktoré je povinný platiť rodič, ktorému dieťa nie je zverené do starostlivosti).

13. Zároveň okresný súd uložil otcovi povinnosť zaplatiť aj zameškané výživné, ktoré matka žiadala od podania návrhu, resp. od 01.09.2022 a ktoré bolo vypočítané, ku dňu vyhlásenia rozsudku vo výške 2.200 Eur (11 mesiacov x 200 Eur), ktoré zameškané výživné, najmä vzhľadom na jeho výšku, so súhlasom matky a kolízneho opatrovníka otcovi povolil splácať v splátkach pod následkom straty výhod splátok. V tejto súvislosti nemal okresný súd preukázané, že by otec maloletému dieťaťu uhradil nejakú sumu ako výživné, ktorú by bolo možné od zameškaného výživného odpočítať, a preto mu uložil povinnosť uhradiť zameškané výživné v plnej výške. Uvedený nedoplatok na zročnom výživnom povolil otcovi zaplatiť v splátkach po 100 Eur mesačne splatných spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok stratu výhody splátok, teda splatnosť celého dlhu, keď rozhodol v súlade s § 232 ods. 3 a 4 CSP, pričom zohľadnil výšku určeného výživného, majetkové pomery otca maloletého dieťaťa a tiež skutočnosť, aby bol dlh zaplatený v čo najkratšej dobe, t.j. najneskôr do dvoch rokov.

14. Pokiaľ išlo o trovy konania, okresný súd v zmysle § 52 CMP nepriznal žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania, nakoľko nezistil osobitné dôvody, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie ohľadne trov konania.

15. Proti tomuto rozsudku, a to výrokom II. a III., v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletého dieťaťa prostredníctvom právneho zástupcu, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Otec nesúhlasil s výškou výživného, o ktorej rozhodol súd prvej inštancie. Uviedol, že riadne zdokladoval svoje majetkové pomery, čím preukázal, že nie je v jeho možnostiach, schopnostiach ani majetkových pomeroch prispievať na výživné maloletej vo výške určenej súdom. Pokiaľ išlo o predložené doklady, uviedol, že by mu s ich prekladom do slovenského jazyka vznikli nepríjemné náklady, preto mohol vzhľadom na nesporný charakter konania zabezpečiť preklad dokumentov súd. Vďaka tomu, že otec maloletej je zamestnaný v E., matka maloletej dostáva mesačný príspevok vo výške 430,- Eur a už len tento pomerne vysoký príspevok dokáže pokryť všetky náklady na maloletú. Otec maloletej sa nesnaží vyhnúť prispievaniu na výživné maloletej, avšak aj v prípade odhladenia od vysokého príspevku považoval súdom určenú výšku vyživovacej povinnosti za nepríjemnú. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti okresný súd vychádza z vyčíslenia celkových nákladov na dieťa, a to tak, aby výška výživného pokrývala oprávnené potreby dieťaťa ku dňu rozhodovania o výške výživného. Okrem nákladov súvisiacich s bývaním sú náklady na maloletú vo výške - sporenie 15,- Eur, škôlka 20,- Eur, strava 30,- Eur, tanečný krúžok 20,- Eur, spolu teda 85,- Eur mesačne. Okresný súd preto nesprávne určil výšku vyživovacej povinnosti, teda vo vyššej sume, ako sú preukázané náklady na maloleté dieťa. Navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o výživnom zmeniť tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 85,- Eur mesačne počnúc od 01.09.2022 do budúcnosti.

16. K doručenému odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník v podaní zo dňa 20.09.2023 (č.l. 103 spisu). Poukázal na to, že v doručenom odvolaní otec maloletého dieťaťa neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli prejednané na súdnom pojednávaní. Matka maloletého dieťaťa špecifikovala a preukázala svoje príjmy, nevyhnutné mesačné výdavky na uspokojovanie základných životných potrieb a zároveň dostatočne preukázala výdavky na uspokojovanie základných životných potrieb maloletej A.. Starostlivosť o maloleté dieťa v plnej miere zabezpečuje matka. Otec sa na starostlivosti o maloleté dieťa od obdobia, kedy s ním matka opustila spoločnú domácnosť, doposiaľ nepodieľa. Z vyššie uvedených dôvodov kolízny opatrovník nesúhlasí s návrhom otca na zníženie výživného zo sumy 200,- Eur na sumu 85,- Eur. Kolízny opatrovník sa stotožnil s rozhodnutím okresného súdu a navrhol ho ako správny potvrdiť. Zároveň súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

17. K doručenému odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 26.10.2023. Podané odvolanie považovala za nedôvodné, nakoľko súd prvej inštancie sa dôsledne vypořiadal so všetkými položkami týkajúcimi sa výdavkov maloletej, ktoré matka náležitým spôsobom v konaní predložila a preukázala. Otec dieťaťa naopak nepredložil v konaní žiaden relevantný doklad o svojich podnikateľských príjmoch a konajúci súd bol voči nemu zhovievavý a neaplikoval na jeho strane fikciu príjmu podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Zároveň uviedla, že do dnešného dňa (podania odvolania) nezaplatil ani jedno bežné výživné a ani jednu splátku zameškaného výživného, čím sa ani minimálnym spôsobom nesnaží prispievať na výživu svojej dcéry. Otec v podanom odvolaní

nepredložil žiadne dôkazy, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal, a preto navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť.

18. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 19.10.2023 (č.l. 105 spisu) bolo vyjadrenie kolízneho opatrovníka doručené otcovi prostredníctvom právneho zástupcu (doručenka na č.l. 104 rub spisu) a podaním zo dňa 30.10.2023 (č.l. 111 spisu) bolo otcovi prostredníctvom právneho zástupcu doručené vyjadrenie matky k odvolaniu otca s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní od doručenia vyjadriť (doručenka na č.l. 110 spisu), ktorú možnosť otec nevyužil.

19. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 19.10.2023 (č.l. 106 spisu) bolo matke prostredníctvom právneho zástupcu doručené vyjadrenie kolízneho opatrovníka k odvolaniu otca s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť (č.l. 104 rub spisu), na ktoré podanie nebolo reagované.

20. Kolízny opatrovník v podaní zo dňa 02.11.2023 (č.l. 113 spisu) k vyjadreniu matky maloletého dieťaťa uviedol, že nemá výhrady.

21. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 29.11.2023 (č.l. 115, 116 spisu) bolo vyjadrenie kolízneho opatrovníka doručené matke a otcovi prostredníctvom ich právnych zástupcov.

22. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), na základe podaného odvolania otcom maloletého dieťaťa preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65, § 66 CMP a za aplikácie ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP, keď odvolanie bolo podané osobou oprávnenou a v zákonnej odvolacej lehote, postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutých v poradí druhom a treťom výroku o výživnom a zameškanom výživnom v spojení so závislým v poradí piatym výrokom potvrdený ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP za stavu, ak nebolo potrebné zopakovať a ani doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. V poradí prvom a štvrtom výroku odvolaním nenapadnutých rozsudok okresného súdu zostal nedotknutý, čo vyjadril krajský súd vo výroku svojho rozsudku. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

23. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie otca maloletého dieťaťa bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/116/2023-119 zo dňa 08.01.2024, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 09.01.2024 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

24. Krajský súd za rešpektovania ustanovenia § 65, § 66 CMP uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie otca maloletého dieťaťa proti rozsudku okresného súdu, keď odvolaním namietal v poradí druhý a tretí výrok (výroky II., III.) rozsudku okresného súdu, ktorými výrokmi bola určená výživovacia povinnosť otca maloletého dieťaťa a vyjadrené zameškané výživné s možnosťou splácania ho v splátkach vo výške 100 Eur.

25. Pokiaľ išlo o v poradí prvý, štvrtý výrok otec maloletého dieťaťa tieto nenamietal, a to zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky ani rozhodnutie o oprávnení a povinnosti zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok matkou; nenamietal ani rozhodnutie o neupravení styku otca s maloletou, preto v tomto rozsahu rozsudok okresného súdu zostal nedotknutý (podľa rozsahu odvolania otca maloletého dieťaťa tieto výroky neboli napadnuté jeho odvolaním).

26. Podstatou odvolania otca maloletého dieťaťa bolo namietanie určenej výšky výživného, a to 200 Eur, ktorá výška výživného podľa názoru otca maloletého dieťaťa nezodpovedá jeho schopnostiam, možnostiam, neodzrkadľuje výdavky a potreby maloletého dieťaťa vzhľadom na vyčíslenie jeho celkových nákladov spolu v sume 85 Eur mesačne, okrem nákladov súvisiacich s bývaním. Otec maloletého dieťaťa prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu namietal, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súčasne rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

27. Pre posúdenie odvolania otca maloletého dieťaťa sa krajský súd oboznámil s priebehom konania pred okresným súdom. Okresný súd pre vyhodnotenie návrhu matky maloletého dieťaťa v predvolaní na pojednávanie konané dňa 03.01.2023 (č.l. 27 spisu) vyzval oboch rodičov maloletého dieťaťa, aby najneskôr na pojednávaní predložili potvrdenie o príjme za rok 2021, 2022 a doposiaľ a súčasne spolu s predvolaním bolo doručované poučenie o procesných právach a povinnostiach účastníkov konania. Zároveň spolu s predvolaním doručil otcovi maloletého dieťaťa návrh s tým, aby sa najneskôr v lehote 3 dní pred pojednávaním vyjadril k podanému návrhu. Otec maloletého dieťaťa v e-maile zo dňa 18. decembra 2022 (č.l. 34 spisu) oznámil, že súhlasí so zverením maloletej A. do opatery matky, pojednávania sa nemôže zúčastniť z finančných a časových dôvodov. Následne právny zástupca matky predložil novú nájomnú zmluvu matky oproti nájomnej zmluve pripojenej k návrhu (č.l. 36-37 spisu). Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 03.01.2023, ktorého podľa zápisnice o pojednávaní (č.l. 42, 43 spisu) sa nezúčastnil otec, ktorý ospravedlnil svoju neúčast z finančných a časových dôvodov, v rámci ktorého pojednávania sa vyjadril právny zástupca matky k podanému návrhu a bola vypočutá matka maloletého dieťaťa. Okresný súd pojednávanie odročil na deň 07.02.2023, s ktorým predvolaním súčasne vyzval otca maloletého dieťaťa podaním zo dňa 10.01.2023 (č.l. 45 spisu), aby špecifikoval a zdokladoval svoje príjmy a výdavky s tým, že v opačnom prípade, ak tak neučiní, bude súd, pokiaľ ide o jeho príjmy, vychádzať z fikcie v zmysle § 63 ods. 1 posledná veta Zákona o rodine. Zároveň otca požiadal, aby sa vyjadril k ostatným bodom návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností uvedeným v Zápisnici z pojednávania zo dňa 03.01.2023, ktorá rovnako bola zaslaná. Na uvedenú výzvu reagoval otec maloletého dieťaťa podaním na č.l. 50 spisu, obsahom ktorého bolo Vyčíslenie nákladov a príjmov, a to hrubý príjem podľa oficiálnej stránky daňového úradu za rok 2021: 27.433,- Eur, mesačné náklady za zdravotné poistenie 146,- Eur, splátka dane kvôli predchádzajúcemu odkladu 500,- Eur, hypotéka 1.145,- Eur, leasing 507,- Eur, poistenie domu a auta 157,- Eur, telefón 80,- Eur, wifi doma 40,- Eur, kvartálne cestná daň 452,- Eur, palivo na cestu do práce 400,- Eur a zdieľané mesačné náklady s partnerkou: energie 175,- Eur, voda 43,- Eur, potraviny 780,- Eur, škôlka syn 323,- Eur a doložil listiny na č.l. 51 až 59 spisu. Z obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 07.02.2023 (č.l. 60-61 spisu) vyplynulo vyjadrenie právneho zástupcu otca, ktorý súčasne krátkou cestou založil do súdneho spisu výpisy z účtov otca od 01.11.2022 do 31.01.2023 a od 01.01.2022 do 31.01.2023 a prehľad z internetovej stránky „niečo“ ako Daňový úrad v E. ohľadne evidovaného príjmu. Ďalej uviedol, že otec je ochotný platiť výživné vo výške 30,- Eur, po telefonickom rozhovore s matkou súhlasil s 50,- Eur, pričom po vysvetlení situácie uviedol, že bude platiť 100,- Eur s tým, že i táto suma je na hranici jeho možnosti z dôvodu vysokých nákladov v E., pričom uviedol, že má odklad odvodov, ktoré spláca. Doložené doklady na č.l. 64 až 72 spisu neboli v úradnom jazyku, na č.l. 64 až 65 spisu, podľa ktorých išlo o zmluvu o kúpe domu, doklad o leasingu, a na č.l. 71 spisu sú rukou písané výdavky diesel – dojazd do práce 400,- Eur, leasing 507,- Eur, hypotéka 1.150,- Eur, životné poistenie 15,- Eur, internet doma 50,- Eur, dane 600,- Eur, energie 175,- Eur, voda 87,- Eur. Ďalej boli doložené zo strany otca doklady nachádzajúce sa na č.l. 86 až 88 spisu, vo vzťahu, ku ktorým právny zástupca na pojednávaní konanom dňa 01.08.2023 (č.l. 89-91 spisu) vysvetlil, že ide o daňové priznanie verejne dostupné na stránke M., verejná stránka v E., kde sa evidujú všetky daňové priznania, avšak uvedené listiny boli doložené bez prekladu. K sume 1.420,- Eur právny zástupca otca uviedol, že jednak ide o sumu za škôlku, kde časť je pokrytá príspevkom štátu, t.j. asi okolo 1.107,- Eur, čiže doplatok za škôlku je 323,- Eur, týka sa maloletého dieťaťa otca.

28. Zo Správy kolízneho opatrovníka zo dňa 07.12.2022 vyplynulo, že maloletá A. navštevuje Materskú školu E. N., F., kde je adaptovaná. V súvislosti so škôlkou matka uhrádza poplatok vo výške 20,- Eur mesačne, stravné je 35,- Eur mesačne. Maloletá navštevuje tanečný krúžok v rámci B. O. F., kde matka uhrádza poplatok vo výške 20,- Eur a raz ročne uhrádza poplatok vo výške 15,- Eur na kostýmy. Od 12/2022 matka uzatvorila maloletej stavebné sporenie vo výške 15,- Eur a matka si uhrádza stavebné sporenie 20,- Eur. Ostatné výdavky matky a maloletej sú bežného charakteru. Matka je zamestnaná ako expedientka u zamestnávateľa N. P. F., kde dosahuje čistý príjem vrátane daňového bonusu 670,- Eur a zároveň je poberateľkou prídavku na maloleté dieťa. Príjem matky dopĺňa štátna dávka vyplácaná na dieťa z Holandska raz za tri mesiace vo výške 432,- Eur. Otec maloletého dieťaťa na výživu od 07/2020 neprispieva okrem 12/2020, kedy poslal matke maloletej 200,- Eur a v 12/2021 zaslal maloletému dieťaťu lyžiarsku výstroj a kombinézu na lyžovanie. Matka býva s maloletou dcérou v prenajatom jednoizbovom byte. Kolízny opatrovník pomery na strane otca nešetril vzhľadom k tomu, že je mimo územia Slovenskej republiky.

29. Tak, ako vyjadril okresný súd svoje zistenie v odseku 9. odôvodnenia napadnutého rozsudku, prenájom bytu matky je za dohodnuté nájomné 380,- Eur vrátane úhrad za plnenia poskytované s užívaním bytu. Čo sa týka príjmu otca z ním doložených dokladov vyplýval jeho príjem za rok 2019 23.098,- Eur, za rok 2020 23.035,- Eur, za rok 2021 27.433,- Eur a ďalej bol predložený výpis z účtu za obdobie od 01.11.2022 do 31.01.2023 zameraný na výdavky, resp. platby. Čo sa týka výdavkov na maloleté dieťa, tieto vyjadril okresný súd v podrobnostiach v odsekoch 5., 6., 18. odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré výdavky maloletého dieťaťa otec nespochybnil. Tieto výdavky na maloleté dieťa, ako aj výdavky matky, považoval tak ako okresný súd, aj krajský súd za dôveryhodne a účelne vynakladané. Bolo potrebné konštatovať, že boli preukázané výdavky maloletého dieťaťa i matky maloletého dieťaťa, ktoré navyše boli potvrdené správou kolízneho opatrovníka.

30. Krajský súd konštatuje, že okresný súd v potrebnom a dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie a vyjadril aj správne právne posúdenie veci a výška vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa korešpondovala nielen výdavkom maloletého dieťaťa, ale aj schopnostiam a možnostiam otca maloletého dieťaťa, pokiaľ otec maloletého dieťaťa na dve výzvy okresného súdu, aby zdokladoval svoj príjem, tieto výzvy rešpektoval tým spôsobom, že doložil doklady, z ktorých aj po vysvetlení právneho zástupcu otca vyplýval súhrnný príjem otca za rok 2022, a to vo výške 35.467,- Eur, z ktorého bol povinný zaplatiť daň vo výške 7.610,- Eur do 15.09.2023, ako aj majetkové pomery otca preukazované dokladmi, z ktorých vyplynulo, že spolu so svojou partnerkou kúpil nehnuteľnosť v E. za kúpnu cenu 326.000,- Eur, ako aj výdavky týkajúce sa služieb mobilného operátora, splácanie leasingu (bez ozrejmenia dátumu uzatvorenia zmluvy a splatnosti prvej splátky), faktúry za škôlku pre maloletého syna otca, potvrdenie k zdravotnému poisteniu. Okresný súd teda vychádzal z listín, ktorými svoje pomery deklaroval otec maloletého dieťaťa, ktoré zistenia v odvolaní ani relevantne nespochybnil.

31. Podľa názoru odvolacieho súdu postavenie otca maloletého dieťaťa ako povinného, jeho majetkové pomery, schopnosti a možnosti boli zohľadnené už tým, že okresný súd vychádzal z otcom doložených dôkazov a neaplikoval ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Za stavu, že otec mal daný zákonný priestor, aby dokladoval svoje pomery, okresný súd vychádzal z ním predložených dokladov, tieto posudzoval komplexne a po zhodnotení ustálil, že otec má vyšší príjem, ako je jeho oficiálny z daňového priznania za rok 2022 v sume 35.467 Eur (cca 3.000 Eur mesačne), ktorý záver bol správny, pretože oficiálne preukazovaný hrubý príjem nezodpovedá otcom deklarovaným mesačným nákladom podľa jeho vyčíslenia na čl. 50 spisu (mesačné náklady otca v sume 2.979 Eur a zdieľané s partnerkou mesačne v sume 1.311 Eur).

32. Čo sa týka otcom namietanej výšky určeného výživného s ohľadom na preukázané náklady maloletého dieťaťa, tak krajský súd poukazuje na ust. § 62 v spojení s § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré vyjadruje všeobecné hľadiská, na ktoré súd prihliada pri určení vyživovacej povinnosti. Patria k nim predovšetkým odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré môžu byť rôzne a sú závislé predovšetkým od veku, zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti. Odôvodnené potreby dieťaťa sú však bezprostredne ovplyvňované aj schopnosťami a možnosťami rodičov. Pre určenie výšky výživného sú teda určujúce možnosti, schopnosti, majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Navyše súd prihliadne aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a rovnako tak berie do úvahy i prídavky na dieťa, ktoré sa z časti podieľajú na úhrade potrieb maloletého dieťaťa.

33. S prihliadnutím na vyššie uvedené zákonné kritéria, záver súdu prvej inštancie o výške výživného je správny. Uvádza odvolací súd, že pri stanovení miery vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom je však nutné porovnať možnosti, schopnosti a iné pomery oboch rodičov a zohľadniť osobnú starostlivosť o dieťa. V okolnostiach konkrétnej veci je to práve matka maloletého dieťaťa, ktorá výlučne sama intenzívne uskutočňuje výkon osobnej starostlivosti o dieťa, čo bolo nevyhnutné zohľadniť, čo aj uskutočnil okresný súd za aplikácie ust. § 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine, podľa ktorej pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará (odsek 20. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Okresný súd poukázal na príjmy, výdavky otca, výdavky a potreby maloletého dieťaťa, príjem a výdavky matky, na základe čoho primerané výživné na maloleté dieťa by malo byť 200,- Eur mesačne. Okresný súd postupoval zákonne, ak vzhľadom aj na vek maloletého dieťaťa a okolnosti danej veci, ktoré boli zistené, zohľadnil výlučnú a intenzívnu starostlivosť matky o maloleté dieťa a tomuto postupu nie je možné zo strany odvolacieho súdu nič vytknúť. Nebolo

namieste matematické porovnanie výdavkov maloletého dieťaťa, keď okrem len základných výdavkov na maloleté dieťa je potrebné zohľadniť aj starostlivosť matky a jej príjem.

34. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že obligatónym zákonným hľadiskom je osobný výkon starostlivosti o dieťa. V zmysle § 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine sa aj v zmysle súdnej praxe osobný výkon starostlivosti o dieťa chápe ako určitá hodnota, ktorá sa pri určovaní výživného nemôže nebrať do úvahy. Pokiaľ sa aj v zákonom znení používa termín „prihliada sa“, osobnú starostlivosť nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy. Miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti, sa mení podľa veku dieťaťa, resp. jeho zdravotného stavu. Najvýznamnejší podiel predstavuje pri deťoch nižšieho veku, kde je osobná starostlivosť náročnejšia. Práve v období nižšieho veku, resp. za existujúcich okolností konkrétneho prípadu, ako v danom prípade odsťahovanie sa matky, absencia osobného kontaktu dieťaťa s otcom, t.j. od 07/2020, je tou situáciou, kedy osobná starostlivosť môže úplne vyvážiť peňažné plnenie vyživovacej povinnosti zo strany druhého rodiča. Ak aj z tejto zákonnej úpravy vychádzal okresný súd a výlučnú intenzívnu osobnú starostlivosť matky o maloleté dieťa zohľadnil a premietol, resp. vyjadril kompenzáciu v určitej hodnote pri určovaní výživného otcovi maloletého dieťaťa, tak tento postup okresného súdu nepredstavoval nesprávne právne posúdenie veci. Predsa s prihliadnutím k tomu, že maloleté dieťa je v osobnej starostlivosti matky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, tak táto musí byť aj príslušným spôsobom finančne kompenzovaná, a preto nie je možné sa výlučne zamerať na matematický súčet výdavkov maloletého dieťaťa. Súčasne takéto zohľadnenie v rovine určenia vyživovacej povinnosti otcovi maloletého dieťaťa zodpovedalo schopnostiam, možnostiam otca maloletého dieťaťa, keď okresný súd správne v odseku 20. odôvodnenia rozsudku zohľadnil to, že otec maloletého dieťaťa za viac ako 3 roky od opustenia spoločnej domácnosti neprispieval matke výživným pre maloleté dieťa, teda bola to matka, ktorá zabezpečovala všetky výdavky a potreby maloletej.

35. Ak otec v odvolaní poukazoval na príspevok na dieťa poberaný matkou z E., tak ide o príspevok, a nie o výživné, t.j. plnenie si vyživovacej povinnosti otcom, čo zohľadnil okresný súd v tom, že sa nestotožnil s návrhom matky, čo sa týka tvorby úspor, zo záverom, že práve tento príspevok môže byť predmetom tvorby úspor.

36. V súvislosti s odvolaním otca, s poukazom na jeho osobné, majetkové pomery, krajský súd zdôrazňuje, že predsa vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom je pilierom zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Podľa názoru krajského súdu pri určení výšky vyživovacej povinnosti bolo potrebné aj zohľadniť, že vzhľadom k stavu rodičovstva otca za výlučnej starostlivosti matky o maloleté dieťa, absencie styku otca s maloletým dieťaťom, neprispievania od opustenia spoločnej domácnosti na výživu maloletej, otec nemá žiadne iné výdavky vo vzťahu k maloletej A. a ani nebolo zistené, že by okrem lyžiarskej výstroje a kombinézy na lyžovanie kúpenej v 12/2021 a príspevku na Vianoce 1x 200,- Eur, iné výdavky, prípadne potreby maloletej otec nejakým spôsobom, resp. nejakým pomerom pokrýval.

37. Na základe uvedeného krajský súd vo vyvolanom odvolacom konaní rozsudok okresného súdu v napadnutom v poradí druhom a treťom výroku o určení vyživovacej povinnosti a o zameškanom výživnom v spojení so závislým v poradí piatym výrokom o trovách prvoinštančného konania potvrdil ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie.

38. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak neboli zistené dôvody postupu podľa § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul (t.j. vykonateľné rozhodnutie), môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.